

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2290/2020
20.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Аврамовић, адвокат из АА, против тужених Градске општине Лазаревац, коју заступа Општинско правобранилаштво Градске општине Лазаревац и Града Београда, кога заступа Градско правобранилаштво Града Београда, ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији туженог Града Београда, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8855/18 од 19.12.2019. године, у седници одржаној 20.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог Града Београда, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8855/18 од 19.12.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог Града Београда, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8855/18 од 19.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу П 595/17 од 04.09.2018. године, првим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено је да је тужилац стекао право својине по основу одржаја на кат. парцели број ..., површине 0.00.83 ха, на кат. парцели број ... површине 0.00.88 ха и на кат. парцели број ... површине 0.00.09 ха, све три уписане у лист непокретности број ... КО ..., што су тужени дужни трпети и признати. Другим ставом изреке, у делу тужбеног захтева којим је тужилац тражио да се обавезу тужени да трпе и признају да се тужилац укњижи као власник наведених непокретности у катастарском оператру, тужба је одбачена као недозвољена. Трећим ставом изреке, обавезани су тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка плате износ од 43.800,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 8855/18 од 19.12.2019. године, првим ставом изреке, првостепена пресуда је потврђена у ставу првом и трећем изреке у односу на туженог Града Београд и жалба овог туженог одбијена као неоснована. Другим ставом изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке у односу на тужену Градску општину Лазаревац и одбијен тужбени захтев тужиоца

којим је тражио да се утврди у односу на тужену Градску општину Лазаревац да је тужилац стекао право својине по основу одржаја на кат. парцели број .., површине 0.00.83 ха, на кат. парцели број ... површине 0.00.88 ха и на кат. парцели број ... површине 0.00.09 ха, све три уписане у лист непокретности број .. КО ..., а што би тужена Градска општина Лазаревац била дужна трпети и признати. Трећим ставом изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу трећем првостепене пресуде у преосталом делу, тако што је обавезан тужилац да туженој Градској општини Лазаревац на име трошкова парничног поступка исплати износ од 48.000,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени Град Београд, је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...87/18), а ради уједначавања судске праксе.

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, будући да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, док се указивањем на постојање савесности тужиоца у овом случају, потребној за стицање права својине по основу одржаја на спорним парцелама, у ствари оспорава утврђено чињенично стање и оцена изведених доказа, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, па у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити новог тумачења права. Осим тога, уз ревизију нису достављене одлуке различите садржине, па нема потребе ни за уједначавањем судске праксе. Из наведених разлога, нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења права својине поднета је 08.11.2017. године, а вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде износи 500.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на неновчано потраживање, у коме означена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија туженог Града Београда недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић